

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Рад одбора општинског

РЕДОВНИ САСТАНАК

10. Фебруара 1904 год.

УТОРАК

Председавао председник беог. општине г. Коста Д. Главинић; од одборника били: г. г. С. Ј. Константиновић, Раденко Драговић, Тодор Пејчић, Урош Благојевић, Петар Т. Милић, Евгеније Чоловић, Стеван Максимовић, Никола Стаменковић, Др. Марко Леко, Др. Милан Радовановић, Тома-Цинцар Јанковић, Ђока А. Димитријевић, Илија С. Илић, Мих. Милићевић, Сава Раденковић, Марко Триковић, Милош Милошевић, М. Х. Поповић, Милан Лазаревић, Велислав Вуловић, Тодор Ђурић, Милан Марковић, Антоније С. Јовановић, Др. Манојло Смиљанић, Деловођа Ђ. Ј. Јанковић.

(Свршетак)

VII

По прочитању акта Господина Министра финансија АБр. 984., којим тражи, да општина београдска накнадно плати 800 дин. на име квартирине новопостављених порезника у 1903 години, а по довољном обавештавању, — одбор је решио:

Да се београдском пореском одељењу поред раније издате суме изда још 800 динара на име квартирине за 4. ново постављена порезника у 1903 години.

Издатак овај да падне на терет општинске готовине по добивеном за то надлежном одобрењу.

VIII.

По прочитању акта Светозара Глишића, вишег контролора у пензији АН. 1047., којим нуди општини за откуп имања регулационог фонда у Ратарској улици Бр. 4. куповну цену од 3000 динара, као и извештаја Грађевинског одељења по истоме предмету, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се ова понуда одбаци као неповољна, а да за продају овог плаца регулационог фонда општ. суд држи јавну лицитацију.

IX.

По прочитању акта Јакова Челебоновића, адвоката АН. 11702/903, којим извештава суд, да је зграда г-ђе Марије Алин, коју општина држи под закуп за порески одељак кварта савамалског прешла у његову својину, и како је тим према § 704 грађ. закона, престао уговор о закупу који је општина закључила са ранијим сопствеником тог имања, тражи закупну цену од 100 дин. месечно место 60. дин. колико је општина ранијем сопственику плаћала и то почев од 1. јануара тек. год., — одбор је решио:

Да се ова понуда одбаци, с тим да се садањем сопственику г. Челебоновићу плати за закуп од 1. јануара до 1. марта тек. године месечно по 100 дин., а да

општински суд од 1. марта тек. године за смештај пореског одељка кварта савамалског узме под закуп другу зграду а од бившег сопственика ове зграде г-ђе Алин у смислу §. 704 грађ. закона тражи потпуну накнаду онога што мора да плати како садањем сопственику до 1. марта тек. године тако и у будуће до 1. новембра тек. год. као рока закупу.

X.

По прочитању акта Алексе Радосављевића, обућара АН. 1110., којим моли да му општина опрости интерес на дуг од калдрме подигнуте пред његовом кућом у Цара Уроша улици бр. 42., као и извештаја општинског књиговодства по истом предмету, — одбор је решио:

Да се ова молба одбаци као неумесна.

XI.

По прочитању акта Ранка Гођевића, трговца АН. 1354, којим моли, да му се врати 80 комада акција Извозне Банке у вредности 4.800 динара, које је положио код управе општинске трошарине на име кауције за увоз пекмеца а да му општина у место кауције прими лично јемство, као и мишљења Управе општинске трошарине по истоме предмету, — одбор је решио:

Да се усвоји предње мишљење управе општ. трошарине по овоме предмету и молиоцу учини по овој молби.

XII.

По прочитању акта Радојнице Радојичића бив. закупца тамиса АБр. 989. којим са разлога у истом наведених моли, да се ослободи интереса на дужну суму од закупа тамиса, и да му се одобри, да дуговану суму отплати у петомесечним отплатама од по 5000 динара — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се решавање по овој молби одложи, а да општински пуномоћник извиди колико и каквих терета има на имању молиоца, на коме постоји интабулација за рачун општине а за обезбеду овог општинског потраживања, па по том предмету понова изнети одбору на решење.

XIII.

Председник извештава одбор, да се по ранијем одборском решењу између Таковске и Гундулићеве улице има да просече нова улица; да је за ту цел већ откупљено имање г. Косте Живковића инспектора жељез. дирекције и да је остало још неколико имања, да се за ту цел откупе. Да је ранији одбор изабрао био своје поверенике, да се са сопственицима тих имања споразуму о цени. Да то није извршено

још, а да су ти повереници престали бити одборници и да је сада потребно поново изабрати поверенике.

Моли одбор да избере из своје средине четири лица.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да ужи одбор у који да уђу одборници: г. г. Јоца Станковић, Велислав Вуловић, Стеван Максимовић и Тодор Ђурић ступи у споразум са сопственицима осталих имања, која се имају откупити за просецање нове улице између таковске и Гундулићеве о цени, с тим да погодба важи ако је одбор одобри.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

12. фебруара 1904. год.

Четвртак

Председавао председник београдске општине, г. Коста Д. Главинић; од одборника били: г. г. Тома Цинцар-Јанковић, Давид Симић, Трајко Стојковић, Ђока А. Димитријевић, Илија Илић, Мих. Милићевић, М. Триковић, Милош Х. Поповић, А. С. Јовановић, Тодор Ђурић, Соломон Авриел, С. Ј. Константиновић, Стеван Максимовић, Н. Кретић, Др. Радовановић, Ј. Станковић, Евг. М. Чоловић, Милан Марковић, Петар Т. Милић, Урош Благојевић, Р. Драговић, Тодор Пејчић, Др. Едуард Михел.

Деловођа, Ђорђе Јанковић.

I.

Прочитан је записник одлука седнице од 10 фебруара тек. године и примљен без измена.

II.

Одборник г. Раденко Драговић наводи, да је одбор у прошлој седници изјавио да му је непознат Новак Максимовић, бив. бакалин. Међу тим он га познаје као човека доброг владања и средњег имовног стања.

По саслушању тога, — одбор је изјавио:

Да је доброг владања а средњег имовног стања Новак Максимовић, бив. бакалин. Овим се мења ранија изјава одбора од 10. тек. месеца о владању и имовном стању именованог.

III.

По прочитању акта кварта дорћолског АБр. 1446. којим пита општински суд каквога је владања имовног и задружног стања и да ли и чему заслужује највећу милост Јаков Барарон, који је пресудом првостепеног суда за варош Београд осуђен на месец дана затвора због простог бранокротства, одбор је после поименичног гласања већином гласова, изјавио:

Да је Јаков Бараран доброг владања и сиротног имовног стања, а да ли и почему заслужује највишу милост, одбор не може да се изјасни јер му то није познато.

IV.

По прочитању акта Евангелске црквено-школске општине АБр. 680., којим моли да се ослободи плаћања таксе за употребу и потрошњу воде, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се ова молба одбаци, а са разлога, што ни једна овака установа до сад није ослобођена плаћања ове таксе.

V.

По прочитању молби Глише Т. Андрејевића и брата, АНб. 1380 и 1381. којима моле да им се врати плаћена трошарина на извесну количину маси, коју су по том извезли ван трошаринског реона, као и мишљења управе општинске трошарине по истом предмету — одбор је решио:

Да се усвоји мишљење управе општинске трошарине по овим предметима и да се молиоци од овога тражења одбију као неумесног, јер ничим не доказују да је то баш она маст коју су увозили и на њу платили трошарину.

VI.

По прочитању акта Безименог Друштва Трамваја Града Београда ТО№. 317., којим предлаже тарифу за возњу трамвајима у Београду, као и мишљења надзорне комисије за електрично осветљење града Београда ОТ№. 82., — одбор је решио:

Да се тарифа коју је безимено друштво трамваја града Београда предложило за возњу трамвајима не усвоји као што ју је друштво предложило, већ онако како ју је предложила надзорна комисија за електрично осветљење и трамваје.

VII.

Председник моли одбор да саслуша један акт Господина Министра Унутрашњих Дела, упућен општинском суду по предмету избора сталног стручног одбора.

По прочитању тога акта АНб. 1500. а после потребног обавештавања, — одбор је после поименичног гласања са 19 гласова против Г. (против гласао одборник г. Тома Цинцар-Јанковић, са мотивацијом гласам да се извршење великих општ. радова не одлаже,) а уздржали се од гласања одборници г. г. Трајко Стојковић и Урош Благојевић, раније изашао одборник г. Др. Милан Радовановић, — решио:

Да општински суд против овог решења Господина Министра Унутрашњих Дела у законом року изјави жалбу Државноме Савету.

VIII.

На предлог одборника г. Марка Трифковића, — одбор је после потребног обавештавања решио:

Да општина београдска у знак осећања дубоког признања за све услуге које је братска и моћна Русија учинила за Србију и цео српски народ стави на расположење о своме трошку руској војсци на далеком истоку једног лекара, хирурга, коме ће се дати потребна спрема, подвозни трошак и стална месечна плата за све време док војна буде трајала.

Овлашћује се председништво, да нађе таког лекара, који мора бити хирург, и да са њим утврди услове, под којима ће се овај примити за ову цел.

Издатак на издржавање и спремину и подвоз има да падне на терет позиције расхода на непредвиђене потребе.

IX.

Председник извештава одбор да је одбор у једној конференцији решио, да општина београдска узме учешће у прослави стогодишњице устанка и тиме, што ће једној од београдских улица том приликом дати име Врховног Војда Карађорђа који је први подигао заставу за ослобођење пре сто година. Ради споразума којој ће се улици дати назив Кара-Ђорђева одбор је изабрао ужи одбор у који су ушли са председником општине одборници г. г. Тома Ц. Јанковић, Др. Манојло Смиљанић, Милорад Рувидић, и прота Марко Петровић. Тај је одбор свршио поверени му посао саветујући се са нашим историчарима г. г. Љубом Јовановићем, Љубом Ковачевићем и Миланом Милићевићем.

По мишљењу историчара Срби су ушли са Кара-Ђорђем у град, приликом освојења Београда са савске стране. Према томе би најподесније било, да се једној од улица у томе савском крају да име Кара-Ђорђева. Ужи одбор се је сагласио, да би то требала бити садања Савска и Моравска са улицом која ће се кроз Параносов Хан просећи до железничке станице. Та је улица и сад веома жива јер се њом врши саобраћај и од стране савског пристаништа и железничке станице. А кад се буде још боље усредредио саобраћај лађама и железницама на њеној страни биће једна од најбољих београдских улица. Сем тога има изгледа да ће се дозволити, да се ова улица продужи кроз доњи град и тиме веже са улицом Цара Душана. Те би та нова улица — Кара-Ђорђева везивала Немањину са Цар Душановом улицом.

Одборник г. Урош Благојевић налази да би боље било дати Кара-Ђорђево име улици, која води од железнице Немањинцом и Београдском улицом ка Тркалишту, наводећи томе за разлог, што на врачару постоје многе успомене на борбе око Београда јер су многим улицама у томе крају Београда дата имена Кара-Ђорђавих сарадника, тамо је споменик изгинулим борцима, те би се на тај начин начинио читав један венац који би опасивао скоро цео Београд и носио име свих наших јунака из доба устанка.

Одборник г. Стеван Максимовић вели да је најзгодније дати име Кара-Ђорђева савској улици, која ће се проширити, а и сад је тамо усредеређен целокупан саобраћај и водом и сувим.

Одборник г. Милан Поповић вели, да само треба да се поради на томе, да се савска улица продужи кроз доњи град, па ће она, кад се споји са моравском и кад се кроз Параносов Хан продужи до железничке станице, бити достојна, да носи име Врховног Војда српског народа.

Одборник г. Раденко Драговић наводи да треба да остане при ономе, што су казали историчари, и кад они кажу да је Кара-Ђорђе са савске стране прво ушао у град онда нека се његово име да Савској улици са Моравском као што предлаже г. председник.

Председник је за овим ставио на гласање, да ли је одбор вољан да се име „Кара-Ђорђева улица“ да улицама савској и моравској од железничке станице до доњег града, или како предлаже одборник г. У. Благојевић да се то име да Немањиној улици и београдској.

По свршеном гласању нађено је, да су за предлог одборника г. Уроша Благојевића гласали одборници г. Трајко Стојковић, Антоније Јовановић и Урош Благојевић осталих 20 присутних одборника гласали су за предлог председников.

Према оваком исходу гласања председник

је објавио, да је се одбор сагласио, да се име „Кара-Ђорђева улица“ да савској и моравској Моли одбор да се ово питање не реши коначно у данашњој седници, већ да се реши у свечаној седници 14. тек. мес. на дан када ће се по целој земљи прослављати стогодишњица устанка.

По саслушању овога, — одбор је решио:

Да се решење о давању Кара-Ђорђева имена једној од београдских улица одложи за свечану седницу 14. ов. мес. у којој ће се донети коначно решење по овоме предмету.

СВЕЧАНА СЕДНИЦА

Одбора београдске општине, држана
14. фебруара 1904. год.

Председавао председник београдске општине, Коста Д. Главинић: Од одборника били: Тома Цинцар-Јанковић, Д. А. Смиљ, Ј. С. Петковић, Трајко Стојковић, Мил. Лазааревић, В. Н. Вуловић, Др. М. В. Смиљанић, Тодор Ђукић, С. Ј. Константиновић, Марко С. Петронијевић, Р. Драговић, Петар Милијић, Милан Марковић, Ђорђе Н. Петровић, Н. И. Стаменковић, Др. М. Радовановић, Милош Х. Поповић, М. С. Милошевић, Евг. М. Чоловић, Младен Тодоровић, Др. Марко Лeko, Тодор Пејчић, Урош Благојевић, Ђока П. Димитријевић.

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

I.

Пошто је дошао довољан број одборника, председник је отворио седницу овим речима:

Господо одборници,

Данашњи дан, као највероватнији дан, кога је пре 100 година у орашачкој планини Кара-Ђорђе изабран за Врховног Војда српског народа, у борби за ослобођење, прославља се по целој нашој милој домовини као државна светковина.

Одбор београдске општине, као преставник свих грађана српске престонице, у патриотској жељи да успомена на Врховног Војда и данашњу светковину траје све дотле, докле буде и Београд постојао, решио је на своме састанку од 12-тог тек. мца. да се данас држи свечана одборска седница на којој ће се дати име неумрлога Кара-Ђорђа једној од најживљих београдских улица садашњости, а вероватно и будућности, како би се и будућа српска покољења пролазећи том улицом захвално сећала Врховног Војда првога српског устанка и његових великих заслуга за васкрс српске државе.

Извршујући поменуто одборско решење, сазвао сам данашњу свечану седницу, коју овим оглашавам за отворену и молим вас, господо одборници, да пре свега кликнемо овом приликом: Слава Кара-Ђорђу, Врховном Војду српског народа у борби за ослобођење и његовим сатрудницима.

(На ове речи председника општине сви присутни одборници устали су са узвиком: Слава Карађорђу, Врховноме Војду српског народа! Слава јунацима, нашим за слободу!) — а за тим да у смислу поменутог одборског решења донесемо одлуку којом ће мо на видан начин обележити скромно учешће београдске општине у данашњој државној светковини.

Господо одборници имајући на уму прво да су српски устаници освајајући Београд 1806. годин. под вођством Карађорђевићем, продрли у ондашњу варош Београд која је била у шанцу, најпре са савске стране; друго, да је Карађорђе пре устанка био и угледан трговац извозник; треће, да су Срби после вишевековне владавине туђинаца, загосподарили београдском тврђавом прво под Врховним Војдом и четврто, да се Карађорђе у новој нашој историји издваја својим делима онако, као што су се у старој нам историји издвојили Немања и Душан, предлажем вам да се улица Мо-

равска, која полази од железничке станице, завршује Немањина улица, и Савска, која почиње од Мале Пијаци а свршава се у близини тврђавине Сава-Копије, споје у једну улицу, која би се у што краћем времену продужила кроз доњу тврђаву до Душанове улице и да се тој целој улици да име „Карађорђева улица“. У исто време предлагам вам да се донесе одлука, да се поради на надлежном месту да се у најкраћем времену дозволи саобраћај и кроз доњу тврђаву до Душанове улице.

Ова би улица, почињући од железничке станице, а завршујући се код Душанове улице, везивала за сада железничку станицу са савском паробродском станицом кроз које пролази цео наш трговински и путни саобраћај са Србијом и иностранством, а доцније и Немањину са Душановом улицом.

Држим да је једна оваква улица, која је већ данас с врло живим саобраћајем, на коју већина путника са стране и из Србије, улазећи у српску престоницу, прво мора наићи, и која ће у најскоријој будућности, кад се сагради модерно пристаниште поред железничке станице, бити још живља, и која би везивала Немањину улицу с Душановом, достојна имена Карађорђевог.

По саслушању тога, — одбор је једногласно решио:

Да се улицама Моравској и Савској промене досадањи називи и да се споје у једну улицу, која ће полазити од Немањине улице испред железничке станице ка доњој тврђави, и да се тако спојена улица зове: „Карађорђева улица“. Да општински суд поради на надлежном месту да се дозволи саобраћај кроз доњу тврђаву и тиме ова улица продужи до Цар Душанове улице.

II.

За овим је председник закључио седницу са речима:

Пошто је дневни ред исцрпљен, закључујем ову свечану одборску седницу и молим вас, господо одборници, да сви корпоративно одемо у Саборну Цркву на благодарење, одакле ћемо ићи у двор на подворење Његовом Величанству Краљу.

По саслушању тога одбор је примио к повољном знању ово саопштење председника општинског.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

17 фебруара 1904 год.

УТОРАК

Председавао председник београдске општине, г. Коста Главинић; од одборника били: г. г. Тодор Ђурић, Велислав Вуловић, Милош Х. Поповић, Сава Радаковић, Марко Трифковић, Иван Триковић, Трајко Стојковић, Живан Вугарчић, Тома Цинцар-Јанковић, Др. Милан Радовановић, Др. Е. Михел, Др. Марко Леко, Стеван Максимовић, Ј. Станковић, Ђорђе Петровић, Милан Марковић, Петар Т. Милић, Марко С. Петровијевић, Раденко Драговић, Сава Ј. Костантинић.

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одлука седнице од 12. ов. месеца.

Одборник г. Стеван Максимовић примећује да није записано у записнику, да је он казао, да се ради на томе, да се новоназвана Кара-Ђорђева улица продужи кроз доњи град.

Одборник г. Др. Милан Радовановић примећује да одлуке нису у записнику уписане оним редом, којим су у одбору решаване. Вели да други пут не треба тако да буде.

По саслушању тога, — одбор је примио прочитани записник са овом допуном одборника г. Стевана Максимовића и овом

напоменом одборника г. Др. Милана Радовановића.

II.

Прочитан је записник одлука свечане одборске седнице држане 14. ов. месеца.

Одборник Тома Цинцар-Јанковић примећује да је у овој седници донесена одлука, да се поради на надлежном месту на томе, да се дозволи да се Кара-Ђорђева улица просече и кроз доњи град и тиме продужи до Цар Душанове улице, а не као што је у записнику записано, да се дозволи саобраћај кроз доњи град јер је и сада доцштено да се пролази кроз доњи град, само не може бити онакав саобраћај какав треба да буде због тога што је пролаз кроз доњи град тесан.

По саслушању тога, — одбор је примио прочитани записник са овом изменом одборника г. Цинцар-Јанковића.

III.

На предлог председника општине, — одбор је решио:

Да се Његово Величанство Краљ о одлучи општинског одбора донесеној у свечаној седници од 14. ов. м., о давању назива „Кара-Ђорђева“ улица улицама Савској и Моравској извести преко нарочите депутације, у коју да уђу са председником општине одборници: г. г. Давид Симић, Тодор Ђурић и Раденко Драговић.

IV.

По прочитању акта Управе Београда и њених одељака АБр. 1604, 1528, 1536, 1572, 1574, 1578, 1626, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Драгутин Гајић коцкар, Мита Михаиловић, млекадски момак, Петар Барић, пилићар и жена му Ангелина, Љубомир Петровић, пилићар и жена му Мица, и Исак Алкалај, трговачки помоћник; да су доброг владања и доброг имовног стања: Петар Танасковић, винарски трговац и Петар Пандуровић, предузимач; и да је доброг владања а средњег имовног стања Светозар Савић, крижач фабрике дувана.

V.

По прочитању акта Управе Београда АБр. 1394, 1462 и 1565, по молбама Мирка Чукић-Васојевића, Секуле Бошковића и Саве Ракочевића — свих из Црне Горе, да се приме под заштиту српских закона, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молицима може по молбама учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

VI.

По прочитању акта кварта дорђолског АБр. 1457., којим пита: каквога је владања, имовног и задружног стања и дали и по чему заслужује највишу милост Аврам Албахари трговац, који је пресудом првостепеног суда за варош Београд осуђен на месец дана затвора. — одбор је изјавио мишљење:

Да молилац заслужује највишу милост с обзиром на добро владање сиротно имовно стање и преоптерећеност са ситном децом.

VII.

По прочитању решења општинског суда од 15. ов. мес. АБр. 1567., о одређеној цени хлеба за другу половину месеца Фебруара т. год. и

преставке еснафа хлебарско-пекарског АБр. 1619 којом траже да се ово судско решење повуче и да се цена хлебу повиси према средњој цени жита на берзи и пијаци и коефицијенту бр. 10, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се ова представка еснафа хлебарско-пекарског одбаци, а решење суда о одређеној цени хлебу за другу половину месеца фебруара тек. године оснажи.

Да комисија у коју да уђу одборници: г. г. Др. Марко Леко, Аца Поповић, Тома Цинцар-Јанковић, Соломон Азриел и Марко Трифковић са још два члана, које одреди еснаф хлебарско пекарски одмах узме у проучење питање о најподеснијем начину за одређивање цене хлебу, а док се то питање коначно не расправи, да се цена хлебу одређује са коефицијентом девет.

VIII.

По прочитању акта Команде Дунавске дивизиске области АБр. 1537., којом моли да општински одбор повуче своје решење од 30. децембра прошле год. АБр. 12298. којом не одобрава да се и војни чиновници и остала лица која саставу војске припадају могу снабдевати месом преко лифераната меса за војнике, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се остане при ранијем одборском решењу од 30. дец. пр. год. АБр. 12298. донетом по овоме предмету.

IX.

Прочитан је акт Петра и Гавре Кики АБр. 1534 којим достављају општинском суду списак кираџија на имању, које је општина од њих купила за рачун регулац. фонда, а које постоји у Дубровачкој ул. бр. 92. и Горњој Јовановој бр. 29.

Председник моли одбор, да реши хоће ли се ово имање рушити пре 1. маја тек. год., како би општински суд отказао стан кираџијама на том имању благовремено, да се могу иселити; или се пре тога рока неће рушити и онда би општински суд требао да их призове и саопшти им да остану и даље у становима по истим ценама. По саслушању тога и довољном обавештавању, — одбор је изјавио мишљење:

Да се ово имање не руши до 1. маја тек. год., да се кираџије истог задрже до 1. маја тек. године по досадањим закупним ценама, а да им се за 1. мај тек. године одкаже даљи закуп и да се по том одржи лицитација за рушење истих зграда на одбору изнесе на одобрење.

X.

На предлог председника општине, — одбор је решио:

Да поред раније изабраних одборника уђу у секције и то: за грађевинско одељење одборник г. Никола И. Стаменковић и за све тргове одборник г. Тодор Ђурић.

XI.

По прочитању акта Стојана Даниловића, месара АБр. 1525., којим нуди за закуп општинских дућана бр. 5. и 6. на цветном тргу закупну годишњу цену од 480 динара, пошто одбор није одобрио ранију лицитацију за издавање под закуп тих дућана, која је остала на њему за 310, као и по проучавању мишљења одборске секције за економно одељење по истоме предмету, — одбор је решио:

Да се усвоји предње мишљење одборске секције за економно одељење и да се Стојану Дашковићу месару, уступе под закуп општ. месарски дућани на цветном тргу бр. 5 и 6 по годишњу закупну цену од четири стотине и осамдесет динара за време од првог јануара до првог маја ове године, а под прописаним погодбама.

(Наставиће се)

ЗВАНИЧНЕ ОБЈАВЕ И НАРЕДБЕ

Наредба.

Поједини становници у улицама око баре „Венеције“ до сада су земљу и остатке од рушевина бацали, па и сада бацају на оне гомиле између баре „Венеције“ и Сарајевске улице, а у продужењима улица: Рисањске, Милоша Поцерца, Вишеградске, Дурмиторске Дринске, а не у саму бару, те да се на тај начин ова поступно наспе и изнивелише како се вода неби у њој задржавала.

Да се тако не би и у будуће продужавало, што у исто време квари и углед вароши, суд општински забрањује свако даље сипање рушевина и земље на те гомиле, а код Вишеградске и Милоша Поцерца улице начињене су рампе за лакши силазак кола у бару. Места у самој бари, на којима је дозвољено бацати земљу и рушевине, обележена су нарочитим таблама са натписом: „Овде је слободно бацати земљу и рушевине“.

Ово се објављује свима сопственицима означених улица око баре „Венеције“ ради њиног знања.

Ко би се ухватио да и после ове наредбе противао ради, биће кдзњен по § 329 тач. 8 кривичног закона, од 1 до 3 дана затвора, или од 5. до 15 динара новчане казне.

Наредба ова важи од данас.

Из седнице суда општине Београдске 1. марта 1904. год. КБр. 636. Београд.

Председник
Београдске Општине
Н. Д. Главинић.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 2. марта ове год. држаће се усмена лицитација за израду и намештање плеханих табла са натписима по друмовима и неким улицама. — у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 9. марта ове год. од 9 сати пре подне до 12 када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 279. дин.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 50 динара и то: у готовом; вредећим државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда. 3. Марта 1904. год, ГБр. 873.

Објава.

На дан 17. марта тек. год. од 2 до 5 часова по подне, држаће се у канцеларији економног одељења Суда општинског јавна усмена лицитација за набавку (израду) 2201. комад ливених нумерисаних таблица за нумерисање гробова.

Кауција је 10% од излицитиране цене.

Мустре се могу видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско, и при лицитацији.

Од Суда општине београдске 28 фебруара 1904. год. АБр. 1874. у Београду.

Објава.

По одобрењу Господина Министра Грађевина од 17. фебруара 1904. год. Бр. 1273. начелство округа пожаревачког држаће на дан 18. марта 1904. год. од 9—12 сати пре подне у свом грађевинском одељку другу јавну усмену лицитацију за грађење среске зграде у В. Градишту.

Предрачунска сума за ову грађевину износи 191.945·28 динара; а кауција полаже се у напред у суми од 20.000 дин. било у интабулацији или у државним хартијама од вредности, а 10.000 дин. да се задржи од зараде. Свега укупно 30.000 динара.

План, предрачун и услови за ову грађевину могу се видети сваког радног дана у канцеларији грађ. одељка начелства. Накнадне понуде по распису Г. Мип. Грађевина неће се примати.

Ово се објављује грађанству ради знања а на захтев начелства округа пожаревачког од 19. фебруара 1904. год. ГБр. 231.

Од суда општине града Београда 23. фебруара 1904. год. АБ. 1821.

СТЕЧАЈ

Београдској општини потребно је следеће техничко особље:

За енжењерски и архитектонски одсек

1. Управник — плата до 8000 динара на годину.

2. Један подивжињер — плата 1800 динара на годину.

2. Два подархитекте — плата по 1800 динара на годину.

II За одсек за канализацију кеј и пристаништа

1. Управник — плата до 8000 динара

2. Три енжењера — плата једном до 5000 динара а двојици по 4000 динара на годину.

III. За одсек за катастар:

1. Управник плата до 7000 динара на годину.

2. Три енжењера — плата до 4000 динара на годину.

Кандидати за управнике појединих одсека, морају имати квалификације које се траже за државне инжињере а сем тога морају поднети доказе и о томе да имају 10 година праксе.

Кандидати који се буду пријављивали за енжењере сем тога морају поднети

доказ да имају довољно праксе и то они који се јављају за место са платом до 5000 динара да имају најмање 6 година праксе а они који се јављају за места са платом до 4000 динара да имају најмање 4 године праксе.

Од кандидата који се буду јавили за управнике одсека: за канализацију кеј и пристаниште и за катастар имаће првенство они који су већ на таквим пословима радили.

Поденжењери и подархитекте морају имати сведочење, да су свршили технички факултет на нашој Великој Школи или коју страну технику и да су положили прописне испите, а првенство ће имати они који су већ били у пракси.

Уз пријаве конкуренти треба да поднесу документа о својој теориској и практичној спреми и да назначе услове под којима би се дотичног звања примили

Рек пријаве је 1. Април тек. год. закључно.

Позивају се лица која се осећају спремна за ове положаје да у остављеном року поднесу општинском суду пријаве са документима.

Од суда београдске општине 4. Марта 1904 год. Београд. АБр: 2173.

ОГЛАС

За наплату 254·30 динара што дугује на име текућег пореза за прошлу 1903. годину Самуило С. Бурлан шпедитер из Београда, Порески одсек кварта Савског продаваће јавном лицитацијом пред или у кафани „Солуном“ у Београду, од 10 сати пре подне 15. петнајестог марта 1904. године, дужниково покретно имање и то:

1. Два писаћа стола од растовог дрвета.

Један је сто са 9 а други са 7. фијока.

Процењена оба 50. динара.

Продаја ова даје се јавности и позивају се купци да горе означеног дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије пореског одсека кварта Савског. Пор. Бр: 301. од 28 фебруара 1904. г. у Београду.

ОГЛАС

На дан 12 марта тек. год. од 2 до 5 часова по подне, држаће се у канцеларији економног одељења Суда општинског, јавна усмена лицитација за издавање под закуп права наплате пијачне таксе на зеленом венцу а уједно и пиљарски и месарски дућани-надстрешнице — на истој пијаци.

Цене при лицитацији даваће се засебно за право наплате таксе а засебно за дућане.

Кауција се полаже при лицитацији у 300. динара у готовом новцу или у Срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од Суда општине београдске 21. фебруара 1904. год. АБр. 1847. у Београду.